

Hoofdstuk 109

Lieve kleinkinderen,

Heel lang geleden toen mijn moeder voor de eerste keer in haar leven een televisietoestel kocht, was er op de televisie dat mooie kinderprogramma te zien van 'Ja Zuster, nee Zuster.'

Eén van de vele liedjes, die in die kinderserie gezongen werd, heette: 'Geld, alles kun je kopen voor geld, een heel voetbalveld, met heel het Ajax elftal erbij, allemaal op een rij.'

Voor veel mensen op deze wereld is miljonair worden het hoogste doel in hun leven. Als je maar veel geld hebt, dan ben je echt gelukkig....

Ik heb eens een man horen zeggen dat je met geld ieder mens kunt kopen. Alleen de prijs is verschillend.

*Weten jullie wat **niet** voor geld te koop is? Nee? Nu, geloven in de Here Jezus. Geloven dat ook Jezus voor jou met zijn bloed betaald heeft toen hij stief aan het kruis op Golgotha. En, o groot wonder, dat hij op die eerste Paaszondag is opgestaan uit de dood.*

En dat geloven in Jezus is gratis....!

Hoofdstuk 109 - Filippus - Handelingen 8 : 4 - 25

Het leek er veel op dat de kerk van Jezus Christus deze klap van de dood van Stefanus niet te boven zou komen. Een groot deel van de gemeente werd door Saulus verdreven uit de stad Jeruzalem. Nog liet hij de Hebreërs met rust. Zelfs de twaalf apostelen konden in Jeruzalem blijven wonen, maar iedereen begreep dat dit niet lang meer zou duren. Binnenkort zou de vervolging ook hen treffen. En dat zou dan het einde zijn van de eerste Christengemeente....

Maar de Farizeeërs van het Sanhedrin hadden te vroeg gejuicht. De Kerk van Jezus Christus is niet gebonden aan één stad, aan één land. Ook buiten de stad Jeruzalem kon God zijn gemeente bewaren en tot bloei brengen.

De Grieks sprekende Joden zwierven al vluchtend voor Saulus over alle wegen van Judea en Samaria. Maar de Heilige Geest reisde met hen mee en in iedere plaats waar ze kwamen verkondigden ze het evangelie van Jezus. Het duurde niet lang of er waren Christengemeenten in veel plaatsen om Jeruzalem heen. In plaats dat de Kerk van Jezus teniet was gedaan, breidde het Koninkrijk van God zich naar alle kanten uit. *Niet de satan had het gewonnen, maar Jezus Christus!*

Eén van de zeven mannen, Filippus, was naar de stad Samaria gevluht. Daar vertelde hij dat Jezus de Messias was. Filippus wist dat juist in deze stad het niet zo gemakkelijk was om het evangelie van Jezus te verkondigen. Al heel lang woonde er in deze stad een soort wonderdokter Simon, die met tovenarij en andere duistere praktijken soms zieke mensen kon genezen. Deze Simon kon ook bijzonder goed zijn woordje doen. De mensen geloofden dat hij goddelijke krachten bezat. En natuurlijk sprak Simon dat niet tegen. Wanneer hij een ‘wonder’ had gedaan liet hij zich heel goed betalen. Veel mensen dachten dat deze Simon de Messias was, de ‘Grote Kracht van God.’

En juist in deze stad begon Filippus met zijn werk en bracht hij de blijde boodschap van Jezus Christus.

De mensen luisterden met grote aandacht naar Filippus en al heel snel hadden ze door dat deze Filippus een totaal andere man was dan Simon de tovenaer. Filippus wilde geen geschenken en eerbewijzen. Hij wilde maar één ding en dat was: *de mensen vertellen over Jezus*. En de mensen zagen dat deze Filippus ook wonderen kon doen, zelfs nog veel groter en machtiger dan Simon dat met zijn toverkunsten deed.

Verlamden en kreupele mensen werden naar Filippus gebracht en met een enkel woord in de Naam van Jezus genas hij hen. Ook mensen die bezeten waren van een démon vonden bij Filippus genezing. Kwade geesten gebood hij om uit te gaan en al schreeuwend, in grote angst, verlieten ze het lichaam van de bezetene. Zo stond Filippus daar op het plein van de stad en om hem heen dansten mensen die verlamd waren geweest. En aan zijn voeten zaten stil en eerbiedig mensen die jaren lang in de macht van démonen waren geweest.

Toen Filippus langdurig gesproken had en alles verteld wat hij van Jezus wist, kwamen de eersten mensen met de vraag of ze gedoopt mochten worden. De hele dag door werden er mensen gedoopt, die in Jezus geloofden.

Vanaf het eerste begin had ook Simon de tovenaer naar Filippus geluisterd. Deze blijde boodschap van Jezus was wel iets anders dan wat hij kon. Deze Filippus moest wel een zeer bijzonder mens zijn om zo te kunnen praten. En ook om met een enkel woord zulke machtige wonderen te doen. Nee, dat kon hij niet.

Simon voelde dat zijn toverkunsten niets waren in vergelijking met wat Filippus deed. Ja, dacht hij, in deze man Filippus werken echt waar goddelijke krachten! Toen Simon er goed over nagedacht had en Filippus meerdere keren had horen spreken, vroeg hij of hij ook gedoopt mocht worden. Zijn vraag was oprecht. Hij dacht echt dat hij in Jezus geloofde en dat hij van Jezus hield.

Natuurlijk wilde Filippus Simon dopen. En na deze blijde dag was Simon altijd bij hem. Wanneer Filippus het volk toesprak of wanneer Filippus in Jezus Naam weer een wonder deed, Simon was erbij. Hij stond altijd vooraan.

Simon vroeg of hij ook gedoopt mocht worden.

De gemeente in Jeruzalem hoorde niet lang daarna wat er allemaal in de stad Samaria gebeurd was. De twaalf apostelen kwamen bij elkaar om hierover te praten. Natuurlijk waren ze blij dat ook Samaritanen gingen geloven in Jezus. Maar, kon dit allemaal zomaar? In zijn toespraak op het Pinksterfeest had Petrus tegen de Joden in Jeruzalem gezegd: ‘Want jullie komt de belofte toe en jullie kinderen,’ maar dat waren allemaal zonen van het oude volk Israël! Gold deze belofte nu ook voor Samaritanen die niet opgenomen waren in het oude verbond met Abraham? Samaritanen waren niet eens besneden. Zou Filippus, die van geboorte een Griek was en niet in Israël opgegroeid, wel voorzichtig genoeg zijn? Je mocht toch zeker niet iedereen dopen die daarom vroeg? Maar het was natuurlijk weer wel zo dat Jezus ook in Samaria had gewerkt en op de dag van zijn hemelvaart had hij gezegd dat zij zijn getuigen moesten zijn in Judea en Samaria, ja zelfs tot de uiteinden van de aarde. Werd dat wonderlijke woord van Jezus dan nu al werkelijkheid? Ze mochten blij zijn met die nieuwe Christengemeente in Samaria. Ook daar werkte dus Gods Geest. Maar, ze zouden er wel heengaan om te zien of alles wel gebeurde zoals

het hoorde te gaan. Er werd besloten dat Petrus en Johannes uit naam van hen allemaal naar Samaria zouden gaan.

Toen ze in de stad Samaria aangekomen waren kwam de hele gemeente bij elkaar om hen te verwelkomen. De beide apostelen vroegen hoe alles was gegaan en toen ze hoorden welke geweldige dingen er gebeurd waren en zagen hoe groot de liefde van al die mensen was en hoe blij ze waren dat ze Jezus hadden mogen leren kennen, was er alleen maar dankbaarheid hun harten. Filippus had goed werk verricht. Dat mocht niet ongedaan worden gemaakt en ook de doop hoefde niet overgedaan te worden. Deze Samaritanen hoorden voor de volle honderd procent bij de Kerk van Christus. Er ontbrak slechts één ding: ze hadden de heilige Geest nog niet ontvangen. Dat kwam hen ook toe! Petrus en Johannes deden een gebed en legden de mensen de handen op. Tegelijkertijd daalde de Heilige Geest op hen neer. Ze spraken in tongen en profeteerden. Nu was het voor iedereen duidelijk: de gemeente in Samaria was niets minder dan de gemeente in Jeruzalem. *De genade van Jezus was er evengoed voor de Samaritanen als voor de Hebreërs in Jeruzalem.* Wonderbaarlijk blij waren ze allemaal....

Ook Simon had gezien hoe de heilige Geest neergedaald was op de mensen van zijn stad. Hij hield beide apostelen heel goed in de gaten. Hij voelde dat deze beide mannen uit Jeruzalem nog hoger in het ambt stonden dan Filippus. Simon was diep, ja diep onder de indruk van hun macht. Ze legden mensen de handen op en direct was daar de Heilige Geest! Dat was nog eens iets anders dan een verlamde laten lopen of een démon uitdrijven. Tot nu toe had hij hoog opgezien naar Filippus, maar nu wilde hij worden zoals Petrus en Johannes! Hij ging naar Petrus toe en zei: ‘Ik ben ook een leraar en voordat Filippus hier kwam had ik veel invloed in deze stad,. Maar ik heb ingezien dat Filippus meer kan dan ik. Daarom heb ik mij laten dopen. Maar nu ik weet dat jullie macht nog groter is vraag ik jullie: Geef die macht ook aan mij! Dan kan iemand ook de Heilige Geest krijgen wanneer ik mijn handen op hem leg. Ik betaal je ervoor. Kijk, hier is het geld.’

Petrus wist niet wat hij hoorde. Was dit een man die in de naam van Jezus gedoopt was? En wilde hij nu voor geld Gods Geest en het apostelschap kopen? Maar zo iemand hoorde helemaal niet bij de gemeente van Jezus! Hoe kon deze man denken dat zij de beschikking hadden over Gods Geest en dat dit wonder gebeurde door hun eigen kracht? Het was duidelijk: deze man wist niets van God en van Zijn genade. Deze man was zelfs een gevaar voor de gemeente! Heel scherp antwoordde Petrus: ‘Jij en je geld horen in de hel! Jij denkt dat de Heilige Geest te koop is! Jij hoort niet bij ons. Jij wilt **niet** God dienen, maar jezelf. Ik zie dat je hart vol kwaad zit en dat je ontzettend jaloers op ons bent. Misschien zal God je vergeven. Maar dan moet je bidden en laten zien dat je spijt hebt van je slechte gedachten.’

Simon schrok hevig van deze scherpe terechtwijzing. Hij voelde niet hoe verkeerd zijn gedachten waren geweest. Maar bang werd hij wel. Deze Petrus die met zijn handen de Heilige Geest neer liet komen, kon hem ook straffen. Haastig zei hij: 'Willen jullie voor mij bidden? Vraag de Heer of Hij me niet straft.'

Petrus zal wel voor hem hebben gebeden, maar of Simon later ook spijt kreeg en zich echt bekeerd heeft staat niet in de bijbel.

De beide apostelen Petrus en Johannes zijn daarna al weer vrij snel teruggegaan naar Jeruzalem, terwijl ze onderweg naar huis in meerdere dorpen in Samaria het blijde evangelie van Jezus verteld hebben.